CSA Can Vies
c/ Jocs Florals, 42
(08014) Sants
tlf./fax: 93.422.16.13
<laburxa@llibertat.com>

La Burxa

num. 38
maig de 2001

Butlletí contrainformatiu de la vila de Sants.

Barcelona tremola, Sants també

BCN/SANTS.- Fa poc se sentia parlar de les protestes que van tenir lloc al Quebec en motiu de la III Cimera de les Amèriques, on es pretenia firmar l'acord de l'Àrea de Lliure Comerç d'Amèrica. Ara li toca a Barcelona ser l'escenari de rebuda del Banc Mundial, en una conferència sobre el desenvolupament anual. Diversos grups s'estàn organitzant ja des de fa mesos per tal de mostrar el rebuig que aquesta institució desperta. Però sota l'etiqueta antiglobalització trobem a molts "sindicats majoritaris i partits d'aquesta esquerra que planten cara a aquesta reunió amb el puny alçat, mentre que, a diari, utilitzen l'altre per donar una empenta perquè això que anomenen globalització avanci un altre pas més (...) Curiós és que aquest ajuntament nostre passi en pocs mesos de llençar el lema de 'Barcelona, la botiga més gran del món', a plantejar-se unes jornades antiglobalització".

Diversos col·lectius s'han agrupat sota el nom de Resistència Anticapitalista (acabem de reproduir un text seu) i, amb el lema de "Barcelona tremola", han convocat unes jornades anticapitalistes. La globa-lització es pateix cada dia; i cada dia des de finals d'abril s'han plantejat denunciar (a través d'actes, accions, jornades...) com ens afecta ens diversos àmbits. Darrera la paraula globalització afloren la manca i precarietat de treball i de vivenda; l'autoritarisme en les relacions de gènere, en l'educació...; la brutal repressió a les presons; la destrucció del medi ambient, de cultures, pobles... Les jornades giren al voltant d'aquests temes i altres, per acabar amb les protestes cap a un dels agents de la globalització: el Banc Mundial. També des de Sants (la globalització arriba a tots els racons del món), persones i col.lectius participen en l'elaboració de les jornades.

(el calendari el trobareu a l'agenda)

SUMARI

La Burxa celebra el seu tercer any d'existència

Moltes persones van poder veure el vídeo 'Periodistas', pel que ha estat empresonat el periodista Pepe Rei

SANTS.- De forma senzilla, el passat 21 d'abril la redacció de la Burxa va celebrar el seu tercer aniversari. Les dues activitats a fer, la paradeta i la xerrada per la llibertat d'expressió, programades a la plaça de Sants i el Centre Social, es van traslladar al marc que oferia el Firentitats (certamen sobre el que ja informen a l'interior del butlletí). Durant tres dels cinc dies que va durar la fira, la Burxa va estar present juntament amb l'associació cultural Arran amb una paradeta situada just a l'accés a l'espai batejat per l'ocasió com a Plaça Cívica del Centre Social. Aquests dies van servir per establir una mica de contacte directe amb la gent que visitava la fira, repartir varis centenars de números de la Burxa, fer alguna subscripció i rebre també algunes mostres de suport, que sempre s'agraeixen. Convidats per la gent del Centre Social, la xerrada prevista es va fer al mateix lloc, a la carpa anomenada d'en Puig Antich. Unes 50 persones van sentir parlar un membre de la revista basca Ardi Beltza a Barcelona i van vere el polèmic video "Periodistas, el negocio de mentir".

3 anys de la Burxa. Valoracions i reflexions.

El març del 1998 sortia el primer número del butlletí que tens entre les mans. Ja feia temps que se'ns havia passat pel cap la idea de crear una revisteta de barri, un mitjà de contrainformació que expliquès la realitat de manera diferent com l'explicaven els diaris o les televisions. Un butlletí que arribés a molta gent, que sigués seriós, útil, llegible. Però la iniciativa no quallava. Va ser un fet puntual el que va accelerar el seu naixement: el que coneixem com a 'setmana tràgica'. Succeí al febrer del 1998, quan es produïren els desallotjaments de quatre cases okupades, amenaces de desallotjament per l'Hamsa i Can Vies, ocupació policial dels carrers, enfrontaments amb les forces de seguretat, disturbis, detinguts... Era un atac en tota regla al treball social combatiu que desenvolupaven els petits col·lectius que existien llavors al barri, un treball basat en la posada en pràctica de tot un seguit d'idees no gaire definides, però si fermes, traduïdes en l'autoorganització en assemblees, en l'okupació de cases, en la resposta directa a problemes i injustícies, en la comunicació amb l'entorn més immediat, el barri. El caràcter subversiu i alhora constructiu dels seus plantejaments i la pràctica de l'acció directa, amb totes les conseqüències que comporta (a-il.legalitat, criminalització), els van convertir automàticament en objectiu de la repressió. Es tractà d'un cop que havia posat en perill la proposta pràctica i política que un sector del barri, bàsicament jove, començava a desenvolupar seriosament a Sants, i que evidenciava la seva feblesa.

(continua a la pàgina 2)

3 anys de Burxa. Valoracions i reflexions.

(ve de la portada)

La repressió (entenent-ho com un acte d'impedir, aturar o castigar determinades accions polítiques o socials) es va aplicar amb violència, però va anar acompanyada d'intoxicació mediàtica, de distorsió de la realitat, d'ocultació d'informació. Actualment és l'única manera de reprimir violentament sense provocar un ampli rebuig social. I si ens fixem qui són els que amos dels principals relators de la realitat, els principals creadors d'opinió, els mitjans de comunicació, no cal ser molt astut per entendre que actualment construir una alternativa al sistema capitalista resulta difícil i arriscat. En aquells moments, quan a Sants vam veure el que vam veure, ens plantejàrem no ja la conveniencia sinó l'absoluta necessitat de crear un butlletí informatiu. Un mitjà que mostrés les realitats que s'oculten o es tergiversen, o senzillament no són rentables per a uns mitjans de comunicació oficials que cada cop estan més sotmesos a la llei de l'oferta i la demanda, i on la informació, a part d'arma política, reb el tractament de mercaderia amb la qual jugar per a treure'n benefici. I per què un butlletí només a Sants? Perquè qualsevol casa es comença per la base, i no per la teulada. I perquè si la capacitat del moment no permet la realització de grans projectes, no cal capficar-se. Amb la Burxa ens proposàvem un petit repte, trencar el creixent consens entorn a la interpretació de la realitat (o el pensament únic, terme que caracteritza bé el vessant teòric de la victoriosa ofensiva neoliberal) a un nivell molt reduït, el barri.

Dir que, i aprofitem ja per entrar en una valoració dels tres anys de Burxa, no hem aconseguit ni molt menys aquesta ambiciosa fita. Potser hem representat alguna escletxa insignificant, però no gaire més. Això si, recordar que les escletxes són un gran perill, ja que tendeixen a engrandir-se i acaben esguitzant el seu origen. Les valoracions que ens plantegem són més senzilles. I les podríem dividir d'una manera encara més senzilla: les coses bones que la Burxa ha tingut i les dolentes.

Coses bones.

Periodicitat estable. Un dels elements més importants d'un mitja de comunicació és mantenir la seva periodicitat. Cada mes, la Burxa ha sortit al carrer, i aixo ha fet que la gent que l'ha anat seguit l'hagi vist com un projecte seriós. Ha fallat, potser, la puntualitat. La idea inicial era la de sortir a primers de mes, tot i que poques vegades s'ha aconseguit.

Nivell de coneixement acceptable. La Burxa es coneix bastant, sobretot a les zones on es distribueix. Fent càlculs, podem dir que s'han distribuit en total unes 58.000 burxes en aquest tres anys d'existència.

Distribució àmplia i constant. El principal canal de difusió de la Burxa és la distribució gratuïta en bars, botigues i establiments comercials en general, i també en locals socials i culturals. En total sumen uns 130 punts, repartits principalment per carretera de Sants, des de Massini fins a Creucoberta, per baix Galileu i el Triangle (també a Sants), per Hostafrancs, al Mercat i entre Triadó i l'Espanya Industrial, i per Badal, a Sugranyes, Roger, el metro... Últimament també arriba a l'Esquerra de l'Eixample (Tarragona, Vilamarí).

Varietat de continguts. Número rera número han anat apareixent notícies variades, des de curiositats del barri, noves veïnals o culturals fins a desallotjaments de cases okupades, repressió policial, activitats dels centres socials o un seguiment crític a les institucions, passant per articles d'opinió i de temátiques àmplies lligades al nostre entorn més proper.

Coses dolentes.

Ritme de treball marcat per la inèrcia. El ritme que comporta treure un butlletí cada mes sense disposar de gaire temps, amb pocs recursos i sent poca gent fa que sigui difícil desenvolupar dinàmiques que facin innovar, evolucionar.

Reducció de l'equip de redacció. Entre la gent que fem i la Burxa i la distribuïm sumem unes 11 persones. Els primers dos anys vam arribar a ser entre 12 i 15 persones. Més o menys, el nivell s'ha mantingut, pero les responsabilitats s'han concentrat.

Mancanca d'espai. Amb el temps, el format actual de la Burxa s'ha quedat petit. Efectes: articles retallats, fotos més petites, eliminació de material.

Manques en els apartats. Els diferents intent d'establir apartats no han quallat. L'editorial, articles d'opinió encarregats a especialistes, cartes de lectores i lectors, cròniques de lluita social, humor...

Manques en l'autofinancament i la propaganda. Per ara, la Burxa es paga amb els diners que l'Assemblea de barri va treure de les Festes Majors Alternatives. De les subscripcions (unes 75) amb prou feines es cobreixen les despeses d'enviament. I les iniciatives econòmiques realitzades (un sopar, dues festes, un concert i un sorteig) no han suposat sumes d'importància. Recordar que cada número de la Burxa costa unes 28.000 ptes. Tampoc s'ha fet propaganda (cartells, enganxines, samarretes, anuncis).

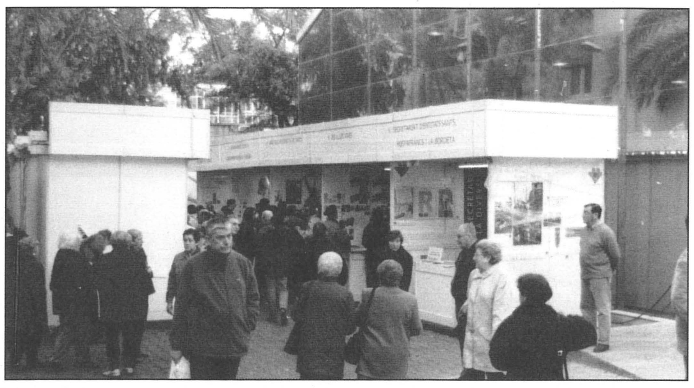
Subjectivitat i poca rigurositat. En el tractament de les notícies, hem pecat a vegades de posar cullerada. Partim, però, que no som ni volem ser imparcials a l'hora d'explicar les coses. De fet, cap mitjà ho és. Això, és clar, no ha de restar ni versemblança ni credibilitat a la informació. També a vegades hem plantejat notícies de forma poc rigurosa, sense contrastar o realitzant afirmacions categòriques.

Com ja veieu, aquestes valoracions intenten analitzar els tres anys de Burxa des d'una perspectiva realista, basant-se en l'experiència personal i els comentaris que la gent més propera ha anat fent. Han faltat i falten altres opinions, del tot necessàries per anar construint un mitja de comunicació útil i popular. Així que ja sabeu, feu-nos arribar els vostres comentaris. I ara més que mai. Des de la redacció de la Burxa volem plantejar canvis importants. El butlletí pateix un estancament en varis aspectes, i l'equip actual no ens veiem amb cor de solucionar-ho. Per ara, el butlletí anirà publicant-se, però volem encetar un procés de reforma substancial. I per a fer-lo, faran falta idees, opinions, col·laboracions i gent. Per ara, aquí heu pogut llegir un estracte del text base de valoració amb el qual volem portar aquest procés a debat públic. Continuarem informant.

Les Cotxeres acullen 130 entitats de Sants, Hostrafancs i la Bordeta

La 'plaça Cívica' esdevé un espai de cultura, denúncia i degustacions

SANTS.- Un any més i per quart cop, les Cotxeres de Sants han estat l'escenari del Firentitats. Aquest projecte, engegat pel Secretariat d'Entitats amb el suport del Districte i l'Ajuntament de Barcelona, pretén exposar i donar a conèixer les entitats i organismes que existeixen a Sants, Hostafrancs i la Bordeta (aquest any hi han participat unes 130). Aprofitant aquest marc i amb la intenció de crear un espai propi que acollís el teixit associatiu del barri més combatiu, les associacions del Centre Social de Sants van agrupar els seus estands dins del que van batejar Plaça Cívica del Centre Social de Sants. Aconseguir aquest espai conjunt al marge de l'auditori on s'ubicaven la majoria d'entitats no va ser fàcil ja que el Secretariat tenia les seves reticències, però finalment la plaça que llinda amb l'antiga biblioteca de Cotxeres va convertir-se en l'espai que van compartir durant cinc dies les següents associacions: la Comissió de Veïns de la Bordeta, el Grup de dones del Centre Social, la CAL, el grup de veïns que reclama el soterrament de les vies, el grup d'animació l'Ai i l'Ui, el grup de jocs de rol Silmaril, el col·lectiu Jo també em planto, l'associació d'amics dels gossos i el Centre Social de Sants. Un cop guarnits els estands respectius amb exposicions i informació sobre les activitats i el treball que aquests grups realitzen durant tot l'any van iniciar-se les activitats previstes amb una suculenta xistorrada que va ser reclamada i satisfeta durant els següents quatre dies. Entre d'altres activitats es van passar videos de diferents lluites veïnals i socials, mostrant des de les reivindicacions i la solidaritat entre veïns en el cas del Camí de la Cadena fins a l'experiència de la Plataforma Cívica per un 12 d'octubre en llibertat o les pràctiques quotidianes dels diferents col·lectius i centres socials okupats del barri. Dances, teatre, titelles i conferències van convertir la nova plaça en un espai acollidor i ple d'activitat. També es va realitzar un homenatge a Salvador Puig Antich. Coincidint amb el seu tercer aniversari, la Burxa va utilitzar també aquest espai per realitzar una jornada per la llibertat d'expressió en solidaritat amb l'Ardi Beltza. Es va fer una parada des d'on es repartien burxes, es recollien signatures de suport al projecte periodístic de l'Ardi Beltza i s'informava de la persecució i criminalització que està patint aquesta revista. A l'entrada de la plaça es va penjar una pancarta des d'on es reclamava la llibertat dels presos Zigor i Diego, detinguts sota un muntatge policial aprofitant que havien enxampat al comando Barcelona. I a la tarda va tenir lloc una xerrada on intervenien redactors de l'Ardi Beltza i de la Burxa després que més de 50 persones van poder veure el video de "Periodistas, el negocio de mentir" que ha costat la llibertat al periodista Pepe Rei. La plaça Cívica es va convertir així en un espai de cultura, denúncia i degustacions on fins i tot es van poder trobar roses solidàries i llibres crítics durant el dia de Sant Jordi. Com a valoració general, a destacar alguns comentaris que assenyalaven una davallada de visitants al Firentitats, així com la poca propaganda que se n'havia fet. També esmentar la polèmica presència del Centro Promotor de la Amistat-Vellino, una associació més semblant a una empresa de contactes (amb una secció d'associades cubanes i de l'Europa de l'Est -sic-) que a una entitat social. La seva propaganda no ajudava gaire a entendre què coi feia una cosa així al Firentitats. A més, es podia llegir un escrit on carregava contra la immigració. Algunes veus van mostrar el desacord amb la seva presència a la fira.

Durant els cinc dies del Firentitats, la rampa de Cotxeres canvià d'imatge

La Burxa també va participar al Firentitats.

Resposta antifeixista a Les Corts

LES CORTS.- Una nova provocació de grupúsculs feixistes, aquest cop al monument a Primo de Rivera situat a la confluència de l'avinguda Sarrià amb Josep Tarradelles, al barri de Les Corts, va motivar que unes 80 persones es concentressin cap a les 4 de la tarda (una hora abans de la prevista pels feixistes) del dissabte 21 d'abril, per tal d'evitar l'acte ultra i denunciar l'activitat d'aquests grups. Tal com havia succeït anteriorment a Santa Coloma i l'Hospitalet, els feixistes no es van presentar; però si que ho van fer nombroses dotacions de la Guàrdia urbana que es van dedicar a donar voltes per la zona, així com una furgoneta sense distintius des de la que es va filmar als i les manifestants, i que va marxar quan alguna gent s'hi acostava per preguntar-li que estava fent. Cap a quarts de sis, es va començar una cercavila pel barri de Les Corts, durant la qual es van enganxar cartells antifeixistes i es va fer una pintada mural, i que va acabar davant l'edifici situat al número 55 del carrer Guitard, on té la seu la Asociación cultural Miguel de Cervantes, pantalla de diferents activitats d'extrema dreta i dedicada preferentment a la persecució del català (procurarem informar més detalladament d'aquest tema en properes burxes).

Aspecte de la cercavila i mural (dreta).

Entrevista amb Joan Zambrana, secretari general de CGT-Barcelona

"La Reforma Laboral 2001 no es pot aïllar de l'actual context de retallades socials"

Les mobilitzacions del Primer de Maig d'enguany es troben marcades especialment per la Reforma Laboral 01, aprovada pel PP per la impositiva via del Decret-Llei. Des de La Burxa hem cregut interessant aprofundir una mica en un tema, que tot i que afectarà molt la nostra vida quotidiana, és passat de puntetes per la majoria dels mitjans de comunicació, per això hem aprofitat el treball que una col·laboradora nostra ha realitzat per a la facultat de Ciències de la Comunicació.

El govern espanyol ha presentat la Reforma com una mesura que generarà llocs de treball i millorarà els tipus de contracte. Però els sindicats -fins i tot els que va signar les dues reformes anteriors- l'han qualificat de Reforma de la Patronal. La Reforma 01 incorpora un sistema de bonificacions a les empreses per tal de promocionar la contractació de dones, disminuïts, immigrants i aturades de llarga durada. Els sindicats han qualificat aquesta benevolència fiscal cap als empresaris de sexista i discriminatòria. S'amplien els col·lectius que cobraran les indemnitzacions del contracte indefinit i s'encareixen els costos d'acomiadament dels contractes temporals a 8 dies per any treballat, però s'elimina el límit del 77% per a les jornades a temps parcial i es flexibilitza encara més l'ampliació i la distribució horària de la jornada. La Reforma del 94 va introduir, entre d'altres, la pèrdua de garanties legals respecte mobilitat, jornada i contractació temporal sense causalitat; i la del 97 va ampliar el comiat per causes objectives, va implantar un nou contracte indefinit (que rebaixava el comiat a 33 dies per any treballat) alhora que fomentava el contracte temporal.

Joan Zambrana, de la CGT ens resol alguns dubtes per a fer una lectura crítica de la Reforma.

Perquè tanta urgència per aprovar la Reforma Laboral 01?

El govern vol superar la situació d'alta temporalitat generada amb les reformes anteriors. La reforma es presenta com a possible solució o millora dels contractes a temps parcial, la contractació temporal

abusiva i l'alta sinistralitat, que es cobra una mitjana de tres morts diaris. Però el nou contracte indefinit, tot i ser millor que la llei de la jungla, és molt pitjor que el contracte fix d'abans del 94. A més, no podem aïllar la Reforma de l'actual context de retallades socials. La precarietat afecta especialment al gruix de població -dones, joves, immigrants i aturats- que no participa del moviment sindical, i que es troba més indefensa de cara a la negociació col·lectiva. Al PP i a la patronal els interessa modificar la negociació col·lectiva en favor d'una negociació individual treballador-empresa.

CC.OO i UGT han adoptat una actitud força més bel·ligerant tant amb el Govern de Madrid com amb la patronal. Han anunciat mals temps en resposta a la postura autoritària del PP de legislar unilateralment per satisfer la majoria de demandes de la patronal. Com valores l'actitud i l'actuació dels sindicats majoritaris?

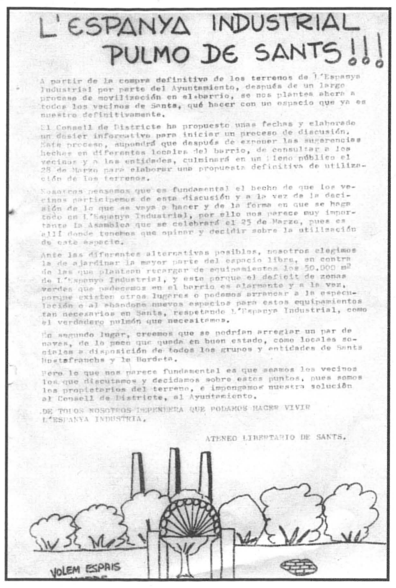
Crec que és una estratègia de negociació, una tàctica per a polemitzar i caldejar l'ambient. Els sindicats majoritaris no estan en una posició de força, sobretot després de recolzar les reformes laborals del 94 i el 97. El moviment sindical sovint fa actes simbòlics que no solucionen els problemes reals. Fa uns anys s'adoptava, en general, un discurs més radical, de classe. S'ha interioritzat plenament el pacte social i s'ha produït una progressiva desideologització de la lluita sindical. CC.OO i UGT estan lligats de peus i mans. A mode d'exemple, entre subvencions per representativitat i ingressos per cursets de formació facturen 130.000 milions aquest curs. La combativitat està coartada.

Què proposa CGT?

Creiem que cal adoptar una actitud solidària i apostar pel canvi social, o anem a una situació de sindicalisme groc, roí. És evident que el govern no es decanta per la negociació. La postura del PP en majoria absoluta parla per si sola. Creiem que la precarització i l'atur no afecta exclusivament a aquells i aquelles que la pateixen, sinó també als treballadors amb contracte fix blindat. S'està substituint treballadors estructurals per treballadors temporals, i s'està tirant de prejubilacions, mesura que, en principi, era d'excepció. El sindicalisme tradicional és una via, però creiem que calen iniciatives autoorganitzades pels precaris, com la lluita dels i les immigrants contra la situació de clandestinitat que els obliga, pràcticament, a l'esclavisme.

La CNT celebra el 1er de maig a Les Cotxeres

SANTS.- Com en els darrers anys, la Confederació Nacional del Treball ha celebrat els actes del Dia Internacional del Treball al barri, durant tot el dia van realitzar diferents actes a les Cotxeres, amb un mítings on van parlar diferents militants del sindicat anarquista. Les intervencions es van centrar en la crítica al govern, la patronal i als sindicats oficials que per una banda surten a manifestar-se pel 1 de maig, i per l'altra cedeixen cop rera cop els drets socials conquerits per la classe obrera. Acabat l'acte van manifestar-se per la Carretera de Sants fins al Paral·lel i van fer un dinar popular. També la Resistència Anticapitalista va convocar per quart any consecutiu sota el lema "per la justícia social, combatem el capitalisme". La manifestació, que va tenir menys assistència que l'any anterior, va sortir del Portal de l'Àngel fins acabar al World Trade Center, on els Skalariak van dedicar algunes cançons als poderosos que mouen fils des d'aquestes oficines. Al llarg del recorregut es van fer diferents accions simbòliques. Al davant del Telepizza es va cremar un ninot pizzero fent referència així a les condicions laborals infames del sector, i als sindicats se-ls va homenatjar amb un euro gegant on hi havia inscrit "UGT, CCOO s'han venut al capital". Malauradament va haver-hi un incident no desitjat pels i les organitzadores quan un individu va trencar la porta d'entrada a la CGT.

L'ESPANYA INDUSTRIAL PULMO DE SANTS!!!

A partir de la compra definitiva de los terrenos de l'Espanya Industrial por parte del Ayuntamiento, después de un largo proceso de movilización en el barrio, se nos plantea ahora a todos los vecinos de Sants, qué hacer con un espacio que ya es nuestro definitivamente.

El Consell de Districte ha propuesto unas fechas y elaborado un dosier informativo para iniciar un proceso de discusión. Este proceso, supondrá que después de exponer las sugerencias hechas en diferentes locales del barrio, de consultar a los vecinos y a las entidades, culminará en un Pleno público el 28 de Marzo para elaborar una propuesta definitiva de utilización de los terrenos.

Nosotros pensamos que es fundamental el hecho de que los vecinos participemos de esta discusión y a la vez de la decisión de lo que se vaya a hacer y de la forma en que se haga todo en L'Espanya Industrial, por ello nos parece muy importante la Asamblea que se celebrará el 25 de Marzo, pues es allí donde tenemos que opinar y decidir sobre la utilización de este espacio.

Ante las diferentes alternativas posibles, nosotros elegimos la de ajardinar la mayor parte del espacio libre, en contra de las que plantean recargar de equipamientos los 50.000 m2 de L'Espanya Industrial, y esto porque el deficit de zonas verdes que padecemos en el barrio es alarmante y a la vez, porque existen otros lugares o podemos arrancar a la especulación o al abandono nuevos espacios para estos equipamientos tan necesarios en Sants, respetando L'Espanya Industrial, como el verdadero pulmón que necesitamos.

En segundo lugar, creemos que se podrían arreglar un par de naves, de lo poco que queda en buen estado, como locales sociales a disposición de todos los grupos y entidades de Sants Hostafranchs y la Bordeta.

Pero lo que nos parece fundamental es que seamos los vecinos los que discutamos y decidamos sobre estos puntos, pues somos los propietarios del terreno, e impongamos nuestra solución al Consell de Districte, al Ayuntamiento.

DE TODOS NOSOTROS DEPENDERA QUE PODAMOS HACER VIVIR L'ESPANYA INDUSTRIA.

ATENEO LIBERTARIO DE SANTS.

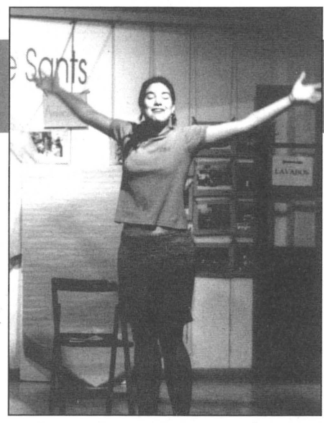
Hem rescatat aquesta octaveta d'entre el material que ha anat arribant al Centre de documentació de l'Arran. És una mostra directa de els reivindicacions d'una època. En aquest cas, quan es debatia què fer amb els terrenys de la fàbrica de la España Industrial, cap a finals dels 70. El text recollia l'opinió de l'Ateneu Llibertari de Sants, desaparescut ja als 80. Alguns rumors assenyalen que, no fa faire, antics membres de l'Ateneu s'han tornat a ajuntar per recordar vells temps. A veure si comparteixen amb la resta les seves experiències.

Refranys populars

Com més lleis, més mals.
Uns tenen la fama
i els altres carden llana.
Qui té diners vola i qui no en té rodola.
De jutges i advocats,
no n'hi ha gaires de salvats.
De tres coses no t'has de fiar:
del Rei, del temps i de la mar.
Si vols estar gras, fes-te de l'Ajuntament.
Cases fetes de robar,
les veuràs enderrocar.
Quan el mal ve d'Almança,
a tots alcança.
Robatòrum per menjatòrum
no és pecatòrum.
La necessitat treu mestres.
Qui res no sap, de res no dubta.
Pel maig cada dia un raig.

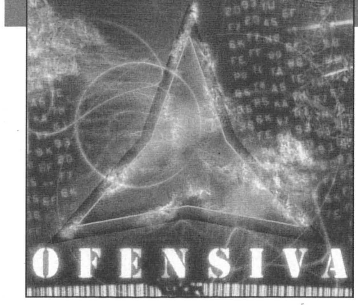
Ressenyes

Què em passa què?
Les teatreres

Les Teatreres de Can Vies anuncien als seus fidels seguidors i seguidores la seva ultima producció: Què em passa què? Espectadors i espectadores formen part de la sala d'espera de la consulta d'un psicòleg, el Dr. Planes, crida a diferents dones perquè expliquin els problemes que tenen amb la parella, amb els fills, amb les filles o amb tot plegat. Una urgència obliga al Dr Planes a abandonar la consulta i situar-se en un passadís d'un hospital psiquiàtric, on l'espera una altra pacient. L'espectador/a podrà gaudir dels diferents monòlegs i dialegs que formen el conjunt de l'obra. Si voleu contactar amb elles les trobareu al CSA Can Vies.

"Ofensiva" KOP
Propaganda.

Nova entrega de la gent de KOP. Després del seu darrer "Internacionalista", els ex-Speereth ja estan m´s que consolidats i es presenten com a un dels grups punters a tenir molt present a nivell nacional. Amb un missatge més que clar i una infrastructura enorme, "Ofensiva" és una descàrrega en tot el sentit de la paraula. Molta canya, guitarres rudes, cançons llargues i intenses, escratxors, samplers, bases electròniques i introduccions i presentació de luxe. Un total de 10 cançons en quatre idiomes (català, castellà, euskera i anglès). Per cert, molt significatiu el detall de la cançó 'Izotza', perquè el ritme es trenca i dóna pas a noves interpretacions. La veu és una incògnita.

Un KOP més, Positiu

Els centres socials de Sants en una jornada anti-especulació a la plaça Catalunya

BCN/SANTS.-Una convocatòria des de diversos barris de Barcelona (entre ells Sants, on es va aprofitar el metro, un lloc sempre molt concorregut, per repartir octavetes) volia donar a conèixer la futura okupació de la plaça Catalunya. Aquesta plaça va ser el 28 d'abril escenari de denúncia de l'especulació immobiliària; la repressió i criminalització als moviments socials i l'amenaça de desallotjament de diferents cases okupades i centres socials. La jornada s'inicià al voltant de les 10h del matí, amb l'okupació de la plaça, i la posterior instal·lació de parades, amb llibres, samarretes, fulles de recollides de signatures... i també exposicions sobre centres socials okupats. Es va fer una passi de diapositives del CSA Hamsa, i Can Vies va montar una paradeta-distribuïdora. Al llarg del dia centenars de persones van recórrer les parades o presenciar els diferents espectacles. Hi va haver des de pallassos a performances, i una tamborilada final. També, a través de dues xerrades, es va parlar de l'especulació immobiliària que destrueix el Casc Antic amb expropiacions forçoses executades per PROCIVESA, la qual, a més, té la cara de dir que fa serveis socials; i per altra banda, es va analitzar la repressió i criminalització a les que són sotmesos els moviments socials crítics amb el sistema, i contraris a l'especulació. Dos membres de DALP (despatx d'advocats) van fer un recorregut per les diferents estratègies criminalitzadores, partint del desallotjament del Cinema Princesa, on l'actuació policial i els durs enfrontaments van generar una gran atenció mediàtica. Aquesta, però, no va anar més enllà de la superficialitat i la creació d'estereotips. Els mitjans van tenir un paper crucial el 12 d'octubre de 1999, quan van crear l'alarma social, que esgrimiria la jutgessa per tancar 14 persones a la presó. També darrerament, els mitjans oficials han contribuït a la criminalització de moviments socials volent establir una connexió d'aquests amb GRAPO o ETA. L'assetjament és, doncs, per totes bandes; fins i tot, apropiant-se del seu llenguatge, com ho prova el fòrum antiglobalització que organitza l'Ajuntament de Barcelona pel proper juny. Sortir a la plaça Catalunya esdevé, doncs, una manera de deixar les coses clares i de seguir intentant omplir de continguts alguns missatges. La jornada també va ser un espai de convocatòries i denúncies a injustícies i agressions com ara la mort de Toni Cordero a una comissaria de Badalona, o el règim de terror que viuen les dones afganeses.

Actuació de "cajon" durant la jornada

Les escoles bressol estan en lluita

SANTS.- Les escoles bressol de la nostra vila (Guinbó, Pau i Esquirol) han començat un nou enfrontament amb l'Ajuntament. Juntament amb les altres 36 escoles bressol de tot Barcelona s'oposen a la voluntat municipal, representada per la responsable de l'IMEB Marina Subirats, de retallar la qualitat d'aquesta oferta educativa. Des dels anys 70 les escoles bressol ha estat una iniciativa de les famílies treballadores i professionals de l'ensenyament de cobrir les necessitats educatives dels 0 als 3 anys, despreciades per les diferents administracions. La LOGSE va suposar un avanç molt important al reconèixer, per primer cop legalment, l'educació infantil dels 0 a 6 anys com a part integrant dels sistema educatiu. L'any 2000 un primer decret de la Generalitat estableix els criteris i pautes del sector, però un any després tira enrera desregulant-ne el caràcter pedagògic que hauria de tenir, i dividint els infants entre els que s'han d'educar o els que s'han de guardar. L'IMEB, impulsat a crear un consorci educatiu públic entre l'Ajuntament i la Generalitat proposa augmentar el nombre d'infants per escola, ampliar l'edat dels grups i treure la doble plaça que els EAP's (Equips d'Assessorament Pedagògic) otorguen als infants amb necessitats educatives especials; una proposta que nega la necessitat d'atenció personalitzada als infants i que rebaixa la qualitat de l'ensenyament. Per aquesta situació de canvis que ofereix el nou decret, els i les treballadores de les escoles bressol, s'han vist obligades a iniciar una campanya de protesta, que va començar amb dos dies de vaga parcial els dies 2 i 3 de maig, el segon dels quals es va combinar amb concentracions informatives davant de tots els districtes de la ciutat de forma coordinada. De moment destaquen el gran suport que han rebut dels pares i mares, a pesar de les molèsties ocasionades, i la intransigència municipal, que pel moment s'ha negat, fins i tot, a rebre cap comissió negociadora, és per això que calculen que encara queda força lluita per davant.

Cercatasques pels presos polítics

Sants.- El passat dissabte 7 d'abril, Rescat (coordinadora de comités de solidaritat amb els presos polítics) va organitzar un cercatasques al barri per recollir diners per una campanya pels presos i contra la Llei Antiterrorista. Aproximadament una cincuantena de persones sortien del Casal Independentista passant per okupacions com La Fresca, Mala Herba, Can Vies, per l'Associació Cultural Arran, i finalitzant el trajecte a l'Hamsa. Encapçalava el cercatasques una pancarta amb la consigna Llibertat presos polítics i una estelada que portaven els i les participants, que s'engrescaven mica en mica al ritme de la música sonant d'un radiocassette (degut a la falta de timbals).

Breu de l'Hamsa i La Morada

Hostafrancs.- L'advocat de l'Hamsa va avisar el 24 d'abril que el Sr. Leprevost, propietari de la mateixa, ha llogat els solars del costat (núm.19-31) a una empresa anomenada Limit Five Ten S.L. d'un tal Andrés Martinez Oliva. Aquesta empresa es dedica a l'hosteleria i tot i que la llei obliga a fer contractes d'arrendament de cinc anys només ha llogat els solars per un any. Des del C.S.A Hamsa es veu aquesta acció com un intent de frau processal per incloure a aquesta nova empresa en la causa oberta contra l'ocupació i precipitar així l'execució de la sentència que des de fa anys amenaça amb el desallotjament. Per altra banda, el judici per la manifestació de La Morada ha estat aplaçat

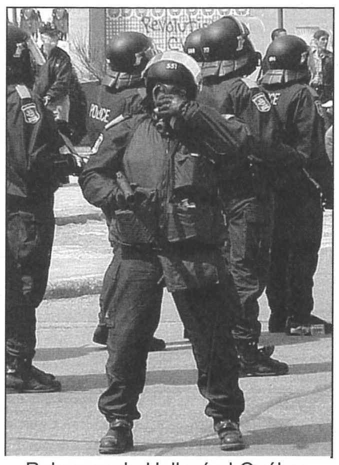
Mobilitzacions durant la Cimera de les Amèriques al Québec

Québec.- Els caps d'estat de tot el continent americà es van reunir a la ciutat de Québec per firmar l'acord de l'Area de Lliure Comerç de les Amèriques (ALCA). La reunió ha provocat l'operació policial-militar més gran de la història a l'estat de Canadà, ja que els actes de protesta i de rebuig han estat de gran magnitud. Hi ha hagut protestes a Uruguay, Argentina... Els i les manifestants organitzats en el CLAC (Convergència de Lluites Anticapitalistes) i la CASA (Comité de benvinguda a la Cimera de les Amèriques) havien convocat a un carnaval anticapitalista com a resposta a la celebració de la cimera. El dia 20 van començar les manifestacions, amb més de 30.000 participants. Just 15 minuts abans del començament de la cimera, es van produir els primers enfrontaments entre les manifestants i la policia, que van retardar el començament de la cimera gairebé una hora. El dia següent, continuaven les manifestacions i els enfrontaments, la policia continuava tirant gasos per mantenir a la gent lluny del perímetre del centre de convencions. Al vespre la situació es va agreujar i durant tota la nit es van produir forts enfrontaments. Van haver-hi 463 detencions des de l'inici de la cimera, segons la seguretat municipal del Québec, tant en els mateixos enfrontaments com les detencions indiscriminades a les fronteres. S'estan produïnt moltes irregularitats amb els i les detingudes, com per exemple les declaracions al jutge per vídeo-conferència. Segons les dades de la policia hi ha 35 policies ferits per una banda i 60 manifestants per l'altra. Però els propis fets indiquen que el número de manifestants ferits és molt superior ja que les pilotes de goma que llençava la policia apuntaven a la part superior del cos, causant ferides molt greus. Entre els i les detingudes hi ha 77 homes i 9 dones que encara no han sortit en llibertat. També hi han 50 persones que es neguen a identificar-se, donant noms com George Bush, A.Gore... Els càrrecs, en la seva majoria, són per trabes a la feina de la policia i per assemblea il·legal, però també hi ha molta gent acusada de participació en un motí. Altres persones pateixen acusacions més greus com possessió d'armes, agressions a la policia i danys.Des del Québec demanen tota l'ajuda possible, diners, pressió als diferents consulats i embaixades, accions de denúnciam, etc. Per mostres de suport i informació: info@grcquebecrcmp.com. Per protestar: Honorable Bernard Landry, Premier Ministre du Quebec 855 Grande Allée Est. Québec, Qc.

Contra-Infos 1/05/01

La barricada tanca el carrer, però obre el camí

Robocop: de Hollyvú al Québec

Un Sant Jordi amb caràcter reivindicatiu

Barcelona.- Amb un sopar que aplegà força gent a l'Estació del Nord es començaren els actes en defensa de la llengua catalana, que van desenvocar en una manifestació que va recòrrer els carrers del centre de la ciutat. Al matí de la diada del 23 d'abril set persones amb màscara blanca i un traç vermell a la boca denunciaren la situació del català davant la taula del Saló del Tinell, on la comissària europea d'educació i cultura, Viviane Reding, presentava l'any europeu de les llengües. Puntualment, el mateix dia a les set de la tarda sortia de la plaça Universitat la manifestació convocada per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL). La protesta, més nombrosa que les convocades últimament en aquesta data, va aplegar unes 2000 persones que rera la pancarta unitària i una gran estelada es repartiren en diversos blocs que crearen col·lectius independentistes. El recorregut va transcòrrer entre crits i pancartes per la independència dels Països Catalans, la defensa del català i contra les forces de repressió. Una pancarta reclamava Ràdio Vic en català (s'ha de recordar la compra per part d'Onda Cero, amb Luis del Olmo al capdavant, que ha convertit l'emissora en un mitjà espanyolitzat). Al passar la manifestació per davant la seu de Convergència i Unió, a les Rambles, les persones que estaven al balcó van haver d'amagar-se sota els crits de botiflers que els oferiren els i les manifestants. A la plaça de Sant Jaume es desconvocà l'acte després de cridar-se algunes consignes i cantar els Segadors.

Contra-Infos 24/04/01

Judici a l'agressor de dues lesbianes

L'Hospitalet.- El 27 d'abril es va celebrar el judici contra l'agressor de dues lesbianes al jutjat núm.11 de L'Hospitalet. Els fets es remunten al 5 de gener, quan una parella de noies passejaven per un parc prop de casa seva i van ser increpades per un veí. No era la primera vegada que les insultava pel fet de ser lesbianes, però aquell dia va anar més lluny i de les amenaces va passar a l'agressió física. Les noies van interposar denúncia, identificant l'agressor gràcies a la col·laboració d'altres veïns i veïnes. Sebastián G. és un home de 65 anys que en el judici va deixar ben palés que es reafirmava en la seva actitud violenta i homòfoba; les seves declaracions van ser extremadament contradictòries, amb respostes tan curioses com: "...no las he visto en mi vida" (referint-se a les noies que l'havien denunciat), "cuando le tiré de los pelos la tenía tan cerca que no la vi...". El testimoni que l'acompanyava tampoc era gaire més il·luminat que el seu amic; portava un paraigües que utilitzava per escenificar les seves paraules sobre com havia anat l'agressió, fins a tal punt que la jutgessa el va fer fora de la sala. A les al·legacions finals, l'acusació va demanar una indemnització de 800.000 ptes. per les conseqüències físiques i psicològiques que encara pateixen les dues noies, i la tipificació de l'agressió com un delicte per homofòbia. La fiscal es va sumar a la demanda, però va rebaixar la suma de la indemnització, i va sorprendre als i les assistents amb la demanda d'una multa de 14.000 ptes a les dues noies per entendre que elles també havien participat a la baralla, tot i que no havien agredit a ningú. Sembla que la fiscalia tingui com a objectiu multar a la gent, sense discriminar qui és l'agressor i qui és la víctima. El judici ha quedat vist per sentència.

Contra-Infos 01/05/01

la cançó

ALLIBERAMENT PERSONAL

Ep tu!noia, ep tu! noi, alguna vegada has reflexionat sobre els valors que ens intenten imposar, sobre les idees que ens intenten inculcar. Si ets noi treu pit posa't dret i treballa, si ets noia, frega planxa i escombra la casa. La religió, l'escola i els mitjans de comunicació ens recorden a diari, que som un home, som una dona. No deixem que la nostra vida sigui teledirigida i que només siguem útils per produir i reproduir. Lluita, lluita per l'alliberament personal, per l'alliberament personal. Escull el teu destí, el teu final. Lluita per l'alliberament personal, combat el sistema actual. El capital arma destructora, arma destructora de la humanitat. Reprimeix gais i lesbianes, gais i lesbianes i bisexuals, i els hipòcrites socialdemòcrates i els democratacristians en les eleccions visiten les seus homosexuals. L'educació dels nens i nenes és el primer que s'ha de canviar, per tal d'aconseguir els valors de la paraula ser humà. Una revolució social hem d'aconseguir si assumim l'alliberament personal, com una arma per destruir el sistema actual!

Revolta 21

30 de maig:
Querella criminal contra Mayor Oreja, J. García Valdecasas, El País, La Vanguardia i El Periódico.
Vista oberta a l'Audiència de Barcelona a les 10h.
Pressumpció d'innocència
Llibertat Zígor!!

Adreces

Hamsa c/ Miquel Bleach 15
Can Vies c/ Jocs Florals 42
CS de Sants c/ Olzinelles 30
Casal Indepe c/Demòstenes 9
Espai Obert c/ Blasco de Garay 2
AC Arran c/ Premià 20

l'agenda

Tallers i assessorament

Divendres 17,30h	Flamenco.	CSA Hamsa
Divendres 19,30 a 21h	Tarot. Preu: 2000 ptes al mes.	CS de Sants
Dilluns de 18 a 21h	Punt d'informació sobre violència domèstica.	CS de Sants
Dimarts de 19 a 20,30h	Advocat (assessorament jurídic). Gratuït per sòcies.	CS de Sants
Dimarts i dijous tardes	Anglès (tres nivells). 2000 ptes al mes.	CS de Sants
Dissabtes matí	Tai Txi.	CS de Sants
Dissabtes alterns 10,30-13,30h	Autoestima i canvi personal.	CS de Sants
Dimecres 19h	Dibuix i pintura al taller d'ArtaPart.	CSA Hamsa
Cada dia a partir de les 19h.	Aula d'estudi.	CSA Hamsa

Kafetes i festes

Divendres 11 de maig	Festa contra la tristesa	CSA Hamsa
Dissabte 19 de maig	Concert antirracista org.: Colors i Cores Monaguillos sin fronteras, Red Sexy Band, Quantium theory, Deafness i Djvu	CSA Hamsa 400 ptes.-20h.
Dissabte 24 de maig	Aniversari de La Fresca Dinar popular	La Fresca
Dissabte 2 de juny	Concert antifeixista KOP i Puagh (500ptes.)	
Dissabte 9 de juny	Festival hip-hop contra els desallotjaments Associació il·lícita, Da plus nu ideas + grup per confirmar	CSA Hamsa 500 ptes.-20h.

4 Primaveres a les vies! (Aniversari del C.S.A. Can Vies)

Divendres 11 de Maig — CSA Can Vies
19h. Festa Primavera Tropical: Passi de video eròtic i festa bailonga (Pirat's Sound System i Dj Caspa Gritis Jits)

Dissabte 12 de maig — Pla. Màlaga
14h. Dinar popular i kirikada + sorpresa
20h. Cercavila
22h. Concert (La Caputxa, Malas Compañias i La Prosa pia + grup sorpresa)

Jornades Anticapitalistes Barcelona Tremola

Durant dos mesos es desenvoluparan un seguit d'activitats de denúncia social agrupades per diferents temàtiques.
Per més informació podeu consultar: www.barcelona.indymedia.org/barcelonatremola

gènere del 9 al 16 de maig
presons del 16 al 20 de maig
educació del 20 al 23 de maig
ecologia del 24 al 27 de maig
antifeixisme del 31 de maig al 2 de juny
anti-ciutadanisme 3 de juny
pobles del 8 al 10 de juny
tristesa actes puntuals
manifestaccions del 23 al 27 de juny

Butlleta de Subscripció

Per subscriure't a La Burxa, envia'ns aquesta butlleta plena juntament amb 1.000 ptes. al c/ Jocs Florals, 42 (08014). Te l'enviarem a casa durant 12 números i a més col·laboraràs econòmicament amb el butlletí

Nom ....
Adreça................................
Població..............................
Telèfon................................